

Of mikil bjartsýni.

Athugasemd.

I.

1d V. Þ. G. lét í ljósi í hinu fróðlega erindi sínu í kvöld „um daginn og veginn“, meiri bjartsýni en ástæða virðist til. Saga jarðarinnar sýnir ótvíræðlega, að gallar á lífinu hér hafa stöðugt ágerzt eftir því sem á leið. Framvindan hefir ekki verið í rétta átt. Og þegar mannkynið loks kemur til sögunnar, aukast þjáningar jarðlífsins nálega óviðjafnanlega mikið. En aldrei í allri sögu mannkynsins hafa jafn margir verið kvíðnir og hrellir einsog nú. Og þó er það augljóst af því hversu rangt stefnir, að þetta sem nú gerist, er aðeins inngangur að ennþá miklu meiri hörmungum, svo miklu meiri, að ekki væri viðreisnar von, ef ekki geta orðið alger aldaskifti. Það þarf að bjarga við lífinu hér á jörðu, og það mjög bráðlega, ef vel á að geta farið. En leiðin til þess, og að visu eina leiðin, er sú, að náð verði sambandi við fullkomnari lífverur, sem aðrar jarðstjörnur byggja. Ef til vill getur það verið nokkur hjálp til að skilja þýðingu sambands við betur stödd mannfélög, ef menn vildu hugleiða hvernig farið mundi

hafa fyrir íslenzku þjóðinni, ef ekki hefði verið kostur sambands við þjóðir, sem blíðari lönd byggja.

II.

Þá minntist V. Þ. G. á hina víðkunnu drauma- og tímafræði Dunnes, en hún er álika flókin og álika mikils virði og hinar mjög svo flóknu skýringar stjörnufræðinganna á brautum reikistjarnanna, er fram komu meðan ekki var til skilningur á því tündirstöðuatriði, að jörðin er sjálf ein af reikistjörnunum, og fer í kringum sólina einsog þær. Draumafræði Dunnes á upp-tök sín í algeru skilningsleysi á hinu sanna eðli draumlífsins. En þegar það hefir verið í ljós leitt, verður auðskilið, hvernig það getur atvikast, að menn sjái fyrir, hvað framtíðin ber í skauti sínu. Menn geta fengið samband við skyldar en lengra komnar viðburðarásir á einhverri annari jörð. Eða, með öðrum orðum, við staði, þar sem er að gerast slíkt sem til stefnir hér á jöðu, svo að það, sem þar er nútið, líkist því sem hér er framtíð. Eða þá við svo miklu fullkomnara vít, að þaðan má

hafa vitneskju um það, til hvers dregur hér hjá oss. Og það er einungis þar sem andlegt líf er á eins lágu stigi og hér á jörðu, sem það er óheppilegt, að geta skyggst inn í framtíðina. Þar sem lengra er komið, sjá menn svo glögglega til hvers dregur, að þeir geta skift um orsakir og breytt þarmeð viðburðarásinni þannig, að yfirvofandi vandræðum verði afstýrt.

III.

Þessa sögu hefi eg séð, og taldar góðar heimildir fyrir. Þrjá — heldur en tvo — flugmenn á sömu vél dreymdi eina nótt alla (eða báða), að þeir mundu farast ef þeir legðu upp í flug næsta dag. Draumurinn var svo skýr, og áhrif hans svo mikil, að þeir hættu við fyrirhugað flug næsta morgun. En þegar á daginn leið, dofnuðu áhrif draumsins svo, að þeir lögðu upp í flugið, og fórust. Draumurinn mun hafa verið þannig til kominn, að einhver í búi annarar stjörnu, fram líðinn þangað héðan af jörðu, sá hvað verða vildi, og gerði tilraun til að bjarga flugmönnum. En að tilraunin mistókst, stafaði af því, að flugmennirnir skildu ekki hverng draumurinn var til kominn, og kunnu þessvegna ekki nægilega að meta gildi þessarar aðvörunar.

14. apríl.

Helgi Pjeturss.

U. Samuelli.
1941